

„Udvarias” kiszolgálás

A rendeletek betartásában nincs minden rendjén a kereskedelemben — írja M. L. né, Bercsényi utcai olvasónk. (A levél alatt teljes név.) Legalábbis az üvegek visszaváltásánál. Mert vagy nem veszik vissza az üvegeket, vagy csak hosszas vita után. Ezt tapasztalta olvasónk jó néhány üzletben. Azt kérdezi, hogy: a kereskedelem mikor lesz végre hajlandó a rendeletet következetesen kötelezőnek tekinteni önmagára? Azt is panaszkolja, hogy a strandon fél napig kell sorba állni üdítő italért — amit természetesen melegen kap a vevő —, és ugyanannyi ideig az üveg visszaváltásáért.

Tipity János (Népkert sor 10) is a strand vendéglátásával elégedetlen. Mondván: a fürdő vállalat csúcsforgalomban a pénztárak elé még külön jegyárúsokat is állít, a vendéglátók viszont nem nagyon adnak a tömegre. A pavilonok előtt hosszú sorok állnak, fagyalt is csak egy helyen kapható. Nem lenne-e jó a vendéglátást is végre a kánikulában szokásos csúcsforgalomra méretezni? Vagy legalább a feléree?

No, de vannak cifrább esetek is. Mert az előbbire még csak akadhat magyarázat, az „objektív nehézségek” köréből, de arra az esetre, amiről Hernádi András (Tábn u. 5.) számol be, arra már nem. Olvasónk mindenekelőtt melegen ajánlja, hogy aki jót akar, kerülje az újszegedi Repülő-presszót. Mert például piszkosak a poharak és július 11-én 22 napja lejárt szavatosságú narancsitalt szolgáltattak fel. Amikor olvasónk a panaszkönyvet kérte, a felszolgáló nem volt hajlandó kihozni, sőt még sértegette is. A szomszéd asztalnál pedig külföldiek itták ugyanazt az italt. „Idegenforgalmi szeszomban vagyunk!” — írja olvasónk. Igen, de hát véleményünk szerint a kissé furra ízű, 22 napja lejárt szavatosságú narancsital a szegedi gyomornak sem tesz jót.

Válaszol az illetékes

Király Ferenc megyei tanácsstag interpellációjára — amely megjelent lapunkban — dr. Viski Dániel, a postaigazgatóság igazgatóhelyettese válaszolt. Azt írja, hogy munkaszüneti napokon Szegedről Pustamérgesig vonat, onnan pedig kerékpáros postás viszi Öttömösig a községbe járó hírlapokat. Belterületen még aznap, külterületeken pedig a következő munkanapon kézbesítik a lapokat.

Június 11-i számunkban megjelent „Felvilágosítás?” című glosszánkra, melyben a régóta beharangozott bisztrókocsikat hiányoltuk a pesti vonatokról, az Utasellátó Vállalat osztályvezetője, Kulányi Ferenc válaszolt. Megírta, már közlekednek az új bisztrókocsik. Az írásunkban jelezte időben a büfékocsik műszaki hiba miatt kellett hiányolniuk az utasoknak.

Sok mindenről írnak olvasóink, gondjaikról, a város rendjéről, lapunkban megjelent írásokról és nem ritkán saját jobb meggyőződésüket is közlik. Így tett például az újszegedi Cs. Bucskó Margit, aki divatnácsként tolmácsolja véleményét a nyári kalapviselés nélkülözhetetlenségéről. Mint írja, szinte ő az egyetlen kalapot viselő a városban. Nem egyszer mérik végig ezért gúnyos tekintetek. Am hiába a gúny, „a legelőkétebb utcai női ruha is hiányos kalap nélkül”. No, meg a kalap véd a napsugarak túlzott hatása ellen is. Tehát saját érdekünkben is: „Pártoljuk a szép iparágat, a kalapkészítőket!” Lehet meditatálni a javaslaton. Valamennyi szegedi lakos választhat: kalappal vagy nélküle. Legfeljebb a javaslat elvetőinek nem lesz tökéletesen kifogástalan az öltözéke. Választhatunk tehát, de sajnos nem mindenben.

Vízhiány

Az utóbbi hetek kánikulája, úgy látszik, nemcsak a vendéglátásnak nem tett jót, a vízellátás is megsínylette. Dr. Sárközy István, Odesszában lakó olvasónk legalábbis ezt panaszkolja. A kis nyomás miatt a gázbojler használhatatlan, gyakran tisztálkodáshoz sincs víz a lakásban. Ugyanakkor a 13-as ház előtt napestig mosás az autót, folytatják a vizet fölöslegesen is. Olvasónk intézkedést kér, hiszen hiába szólt a KS 63-07

rendszerű motorkerékpár tulajdonosának: legalább akkor zárja el a vizet, ha már nincs szüksége rá. A válasz csak ennyi volt: én fizetem, nem maga. Csak az a kérdés, mit szól ehhez a város és a vízművek? Mert a víz például dotált cikk. Úgyhogy a motoros csak kis hányadát fizeti. Nem indokolt tehát a túlzott öntudat, a vízzel való takarékoskodás viszont annál inkább.

Illatok és piszok

A Dankó Pista utca lakói (levelük alatt tiz aláírás) nem választhatnak, milyen levegőt szívnak. Mert levegő csak egyféle van, és az levélíróink szerint föltöbb (mondjuk meg magyarul) bűdös. Az illatot az utca egyik lakójának sertései terjesztik. Hiába hozott határozatot a II. kerületi tanácsa hivatal szakigazgatási szerve — írják a levelében —, a helyzet nem változott. A lakók sürgős intézkedést kérnek.

Talán ennek az ügynek gyorsabban sikerül végére járni, mint a Kápolna utca járdájának. Az utcában ugyanis hét éve aszfaltozták a járdát — írja Menning Gyula (Kápolna u. 3.) —, és mintegy negyvenöt méter kihagytak egy kábel lefektetése miatt. A kábel még abban az évben a helyére került, de a járdát máig sem fejezték be. Azt is panaszkolja levélírónk, hogy három éve nem takarították el az úttest széléről az ott összegyűlt szemetet. Azelőtt legalább évente egyszer végeztek nagytakarítást az utcában. Szerintünk — lehet, hogy ez eretnokség — akár fél-évenként is lehetne!

A tisztaság óreinek gondjain szeretne javaslatával segíteni Kopasz Márta (Bécsi krt. 8-16.). Olvasta, hogy nincs elég jelentkező a járdatarító gépek vezetésére. Javasolja: „A köztisztaság területén dolgozó nyugdíjas kapjon más elbírálást. Oldják fel a zárolt kereteket, és adjanak teljes

fizetést nyugdíja mellé.” Így megbízható, lelkiismeretes dolgozókra tehetne szert a város.

Javaslatát aligha lehetne könnyen megvalósítani. Nem úgy, mint Takács Sándorné, Tarjánból. Ő ugyanis csak egy kis kulturált figyelmességet kér levelében a 208—209-es épületek lakóitól. A két ház között ugyanis az új parkot futballpályának használják a lakók, és nem is csak a gyerekek. Sehoh Tarjánban nem látott olvasónk annyira tönkretett gyept, parkot, mint a két ház között.

Anti-„pátyolat”

Pátyolni — a népnyelvben annyit tesz, mint dédelgetni, becézni. Kelemen István (Vadász u. 8.) olvasónk levele bizony nem pátyolgatja a Pátyolatot. Sőt. Július 6-án beadott egy fehér köpenyt a Lenin körüli fiókba, expressz tisztításra. Július 9-re vállalták. Nem lett kész. 10-én beirt a panaszkönyvbe. Köpeny ebből sem lett. A panaszkönyvi bejegyzést 12-én is érintetlenül találta. Köpenye azóta sincs olvasónknak, tehát ideges. Gyógyszertárban dolgozik, piszkos köpenyt ott nem lehet hordani. Újat, hallgatói ösztöndíjából nem tud venni. Kéri tehát a köpenyt, vagy az árát. És még hozzáteszi, hogyha ő is ilyen hanyagul végezné a munkáját, annak súlyos következményei lennének.

Az ijedtség kölcsönös?

Solymossy Imre (Nagyszombati u. 8.) olvasónk is panaszkodik. Egy ismerősével megálltak az úttesten be-

szélgelni. Jött egy teherautó, amely alig húsz centire állt meg tőlük. Vezetője kiugrott és ismerősét szitkozóné kíséretében belökte az útmenti árokba, ezután olvasónkat szidalmazta. Olvasónk azt írja, hogy ők is hibásak voltak, de hát az SB 41-37 rendszámú teherautó vezetőjének magatartása akkor is minősíthetetlen. Hiszen ismerőse az ijedtségtől el sem tudott ugrani az autóból. Csak hát nem ártana arra is gondolnia olvasónknak, hogy az ijedelem kölcsönös lehetett. A „pilóta” netalántán ideges lett amiatt, hogy majdnem embert gázolt, és esetleg ijedtségében szitkozódott annyira. Még ha talán jobban is a kelleténél.

Export Angliába

Elindították Angliába az első exportzállítmányt a pápai húsgyárból. Elsősorban tojással töltött húst, marha- és disznóhúst készítenek angol ízlés szerint.

Étel- és italautomaták

Az Utasellátó Vállalat 380 étel- és italautomatát üzemeltet, s ebből 96 a Balaton partján működik. Tóth László, a vállalat főigazgatója kedden Siófokon megtartott sajtótájékoztató-

Borisz cár hetedik évében

Beszélgetés Nikola Gyuszelevvel

A szabadtéri játékokra érkező világhírű művészeket rendszerint gyorsan fölkeressük. Alig csomagolnak ki a bőröndből, máris megfagytatjuk, hol, kikkel, milyen sikerrel szerepeltek, hová tartanak a fesztivál után. És természetesen elhangzik a kötelezően buta kérdés is, mindjárt az első benyomásokról: hogy tetszik Szeged, a szabadtéri? Különösebb élmény híján általában a válasz sem lehet több az udvarias közhelyeknél, a fesztiválmondásnál. Holott a fesztiválról hasznosabb az utána érdeklődni, mikor a produkciókon túljutottak — de hát ilyenkorra vendégeink rendszerint messze járnak, elutaztak. Kivételes alkalmak azért adódnak, mint például a bolgár Nikola Gyuszelev esetében, aki fellépett már a dómzsinagógán, éveket ezelőtt Fülöpöt énekelte a Don Carlosban.

Tehát neki sem ismeretlen Szeged, nekünk sem az a jó nevű basszista. Néhány órával azután, hogy Szófiából jövet, útját a szomszédos Újvidéken élő bátyjánál megszakítva, a Tisza Szálló előtt fiatalosan kiugrott kényelmes, divatbarna Citroen kocsiából — könnyen szót értettünk. Elismerően bókkolt, ám lazán, szabatosan fogalmazott mondataiból az udvariasság mellett őszinteség sugárzott.

— Aztért jöttem ismét, mert Szegedről nagyszerű benyomásokat szereztem. Magyar és külföldi kollegáimmal remekül értettük egymást, Vaszy Viktorral pedig csak a legmelegebb hangon szólhatok. Kitűnő zenész, s rólunk, énekesekről atyai gondoskodott. Megszerettem a magyarokat, Pesten és Szegeden otthon érzem magam. Valahogy rokon a mi mentalitásunk, szokásaink. Hogy mást se mondjak, csak a tokaji bort eljöttem volna.

Megnyugtattuk, tokajit ihat eleget, de hát némileg fontosabb dolga is lesz majd. A *Borisz Godunov* címszerepe. Egyszeriben elkomolyodik. A Borisz Nikola Gyuszelevnek sokkal többet jelent egy szerepnél. A szerep, mely nélkül talán nincs énekes karrier, melynek fölkaparó, izgalmas, megrázó élménye valamikor döntően befolyásolta a szófiai képzőművészeti akadémia hallgatójának életét.

— *Muszorgszkij* muzsikája sügött meg valamit, amitől lettem az ecsetet. Ha nem hallom akkor Borisz áriáját, vagy abban a hangulatban valami más ragadja meg a képzeletemet, talán lelkes műlvezz maradok. Hogy magyarul? Ha fölbűg ez a muzsika, ma sincs más-ként, először úgy érzem, teljesen újjászületek, majd lassan nyomasztó élmény száll meg, egyszerűen képzelenség szabadulnom tőle. Különös.

— Mikor találkozott, mint énekes, először a Borisz Godunovval?

— Nagyon fiatalon. Ha valaki kicsit is jártas szakmai körökben, ugyancsak elsődalkozik: mindössze 27 éves voltam. Akkoriban elegget hallottam szakemberektől, veszélyes vállalkozás gyermekfejjel Borisz énekelni, s magam is tisztában voltam a veszélyekkel. Így aztán nagyon óvatosan, diszkrétan álltam hozzá. S ahogy teltek az évek, a sokadik előadás után egyre jobban belelendültem. Most, a szövegéhez hasonlóan, úgy érzem, magamról is elmondhatom, amit Borisz: „több hatalomhoz jutottam már, hatodik éve uralkodom”. Ni-

kola Gyuszelev — egyenesed ki ültében, feszesen — Szegeden kezdi meg Borisz cár uralkodásának hetedik esztendejét.

Remélhetőleg huzamosabb sikere lesz az operaszínpadi Gyuszelev-Borisznak, mint az igazi cárnak volt az orosz történelemben. Erre a legjobb kilátásai lehetnek, hiszen a magával hozott francia kritikák szerint Párizsban, a Szófiai Opera vendégzereplésekor, óriási sikere volt. Párizs azonban csak egy, korántsem egyetlen állomás az ideai menetrendben. Gyuszelev készségesen sorolja a ceruza alig győzi követni.

— Szófiában *Figarót* énekeltem, *Mozartot*. Életemben először, s elmondhatom, *Verdi* vagy jelen esetben *Muszorgszkij* után, a nehezebb basszus szerepeket követően koránt sem tűnt egyszerűnek. Alaposan megdolgoztam érte. Csakúgy a *Don Juanért*, amit 1962-ben, pályám kezdetén ugyan énekeltem már, de félretettem. Most, hogy elég tapasztalattal gyűlt össze, azt is tudom, a *Don Juanhoz* filozófia kell, adottság. A *Don Carlos Fülöpéhez* elég lehe-

Maga készítette maszklában. Jelenet az operából: Borisz halála

vetkezett, majd a wiesbadeeni ünnepi játékokon ugyancsak a Borisz Godunovot. A Szófiai Zenei Hetek során, egyebek között az olasz Renata Scottóval, énekeltem *Verdi Requiemjét*, majd Lyonban Borisz, Bécsben Fülöpöt, a burgasi tengerparton pedig szabadtéri előadáson *Don Basiliót*. Mielőtt Szegedre jöttem, ott maradtam a tenger mellett, haragni egyet a jó levegőből.

Szó ami szó, dús program. És amint elnézem, kedélyállapota remek, kondíciója kifogástalan. Jó megjelenésű, atlétikus alkat, jóllehet nem sportol. Kikapcsolódásról sokoldalú baráti köre, és persze nem utolsósorban családja, felesége, két gyereke gondoskodik. A valamikori festőművészből csupán annyira maradt, hogy szerepéhez maga készíti maszklait. Kifogástalanul beszél oroszul, olaszul, franciául, türhetően németül, sőt nagyapja a második világháborúig nálunk bolgárkertészkedett Pesten, még édesapja is tud némileg magyarul. A fia, Nikola, már csak szavakat jegyez meg. Például: tokaji, sárgadinnye, köszönöm. És természetesen:

— Viszont latásra!

Kezet szorítunk. És szívből kívánunk sok sikert, mielőbbi visszontlátást a rendkívül szimpatikus művésznél.

Nikolényi István

Történetek a térről

A játékok második évében „avanzsáltam”. Hatalmas csöbörökben kevertem a festékeket, néha teljesen elmerültem a bécsi fehériben. A díszletfestés nagyon imponáló foglalkozás volt akkoriban, emlékszem, gimnazista társaimmal versenyeztünk melyikünk kerül be a festők közé — persze kisegítőnek, 4,50-es órabérért.

Otthon összeszedtem az összes rajzomat, átkutattam padlást, pincét és vagy öt kiló vízfestménnyel jelentem meg Sándor Sándor főfestő előtt. A rettegett főnök szigorúan átnézett néhányat, majd megszólalt:

— Jók a színeid, kisbarátom!

Nem is adott festőecetet a kezembe, egész nyáron én kavargattam a festékeket.

*

A Borisz Godunov próbájának szünetében nagyot

Csemer Géza

Ma kezdődik az ipari-tudományos konferencia

A Szegedi Ünnepi Hetek rangos rendezvényeként idén már negyedszer rendezik meg az ipari-tudományos konferenciát. Mint arról tegnap délután dr. Erdélyi Ferenc, az MTESZ titkára és dr. Muszka Dániel, a JATE Kibernetikai Laboratórium tudományos osztályvezetője tájékoztatta az újságírókat, izgalmas-időszerű témát választottak a ma kezdődő kétnapos előadásorozat tárgyául.

A számítógépek szerepével, alkalmazásával foglalkozik valamennyi előadás. Bevezetőt Zentai Béla, az Országos Műszaki Fejlesztési Bizottság főosztályvezetője tart. A téma aktualitását mutatja, hogy népgazdaságunk a negyedik ötéves tervben több száz elektronikus számítógéppel gyarapodik majd. A konferencián mintegy százötven vezető és szakember vesz részt a hazai nagyvállalatok képviselőiben.